

Ἐστὸν Καλαμάρι τὸν φτωχὸν, τὸν Συριακὸν τὸν Γιάννη, μέλλον καρποφυλάκιον χωρὶς καμμὰ δαπάνη.

Ἐστὸν Ραδιὸν νὰ ξεχασθοῦν ἐκεῖνα τὰ χαστούκια, καὶ γὰρ τὸν Ἀντωνόπουλο περιπαθὴ μαρούζικια.

Ἐστὸν Ἄλφα Πονηρόπουλο, ποῦ φθέγγεται κι' ἐυλόγῳ, νὰ ξαναγίνῃ Σύμβουλος τῆς Ἐνιαίας πρώτος.

Ἐπουργεῖται ἐπὶ Ράλλη γιὰ τὸν Ἄλφα Μάνεση, ὑπουργεῖται κι' ὁ Μανέτας νὰ προσμένῃ μ' ἄνεσι.

Ἐστὸν Ἀγαθοκλῆ τὸν Κώστα μίαν γούνα κι' ἕνα σάλι, καὶ ἔστος δὲ τοὺς Κουμουνοῦρους Ἐπουργοὶ νὰ γίνουσι πάλι.

Εἰς τὸν Κρεμεζῆ τὸ κόμμα νὰ μὴν τ' ἀποκηριεθῆσιν κι' ἴσως κι' ἄνευ Σιμοπούλου τὰ ρουσφέτια νὰ κρατήσῃ.

Εἰς τὸν Κωνσταντῖνο Γιότση, Πατρινὸν καρδαμωμένο, νῆαι πάντοτε τοῦ Ράλλη τὸ παιδί τὸ χαϊδευμένο.

Ἐστὸν Μαυρομαρῆ τὸν Θῆτα καὶ τὸν Κάρλο Βιτάλη ἐκλογαῖς πολλὰς τῆς Τήνου σὺν τὴν κλασικῇ τῆν ἄλλῃ.

Τόρον ἔστος Αἰγιαλεῖδην ἄνοκον τὴν λίμα του, καὶ ἔστος Σπύρο Κριζώτη δένδρα γιὰ τὸ κτήμα του.

Ἐστὸν Σπετσὸν τὸν Καστριώτη, σεβαστὸν καὶ τιμημένον, ὕπνον ἐλαφρὸν καὶ πάσης ταραχῆς ἀππληκμένον.

Εἰς τὸν Ρούφο τῶν Πατρῶν μενεξέδες νὰ μυρίζῃ καὶ κατὰ συναμοτῶν τὴν μασέλα του νὰ τρίξῃ.

Σικ' ἔστος Γεροκωστόπουλο καὶ στέφανα καλά, καὶ ἔστος Γεωργακόπουλο νὰ μὴν παραγεῖ.

Ἐστὸν Γκαπωνέζο Γούναρη σὺν τὸν Νοτῆ καὶ δρᾶσθ' κι' ὁ Πρωτοπαπαδάκης του νὰ μὴν τὸν ξεπεράσῃ.

Ἐστὸν Γεωργῆ Κερπετόπουλο μὲ γεμὰ του καὶ χαρὰ του ἐπιτυχίαν μέλλουσαν κατὰ Καββαλιεράτου.

Καὶ τοῦ Καββαλιεράτου μας, ἀγαπητοῦ κυρίου, νὰ παίξῃ ρόλο δυνατὸ Βιβλιοθηκαρίου.

Ἐστὸν Ἄλφα τὸν Χριστόπουλο μίαν νταντῆ Γαλλίδα κι' ἡ γλῶσσα του ἔστ' ἁ Γαλλικὰ νὰ τρέξῃ σὺν φαλλίδα.

Σπρίγος εἰς τὸν Βελλανιτῆ καὶ σεβτῆ γιὰ ποδογύρους, κι' ἐκλογαῖς ἔστος Γερούλινο καθὼς πάντα μετὰ κύρους.

Τὸν Αἰγλὸν εἰς τὸν Χατζῆσκο καὶ τοῦ Σιμοπούλου σκίτσα, κι' ἕνα ξίφος ἔστος Λουμπρίτη γιὰ τὸν Γιάννη Γιαννακίτσα.

Ἐστὸν Θεόδωρο τὸν Ζέρβα γιὰ τὴν ψευχίαν του δρόμο δίχως ἐργολάβο μὲς ἔστην Ἐπαρχίαν του.

Ραγάτι Κρησιώτικον ἔστος Ἄλφα Κασσεβίτη ὡς ποῦ κλῆθ' τὸ κόμμα του ἔστ' ὁ δόλο τὸ Ντοβλέτι.

Ἐστὸν Τσοῦλο πάντοτε παρὰς ραγδαῖος νὰ παρέπεται, κι' ὁ τομομπίλ' ἔστος Δενδρινὸν, ποῦ νὰ μὴν ἀνατρέπεται.

Ἐπομονὴ ἔστος Τσαμαδὸν παράποτε μεγάλη κι' ὅσοι γενήσαν Ἐπουργοὶ μπόρουν νὰ γίνουσι πάλι.

Θριάμβους νέας ἐκλογῆς ἔστος Ἄλφα τὸν Κανάρη, καὶ ἔστος Πλατῆ καὶ τὸν Πλατῆ νὰ γίνουσι σὺν ἀνμαρῆ.

Ἐστὸν Μαλέα τῶν Μεγαρῶν λίγα σκόρδα τσουχητῆ, καὶ ἔστος Κορυζῆ τοῦ Πόρου δὲ λεμονῆς ζουμαρῆ.

Εἰς τὸν Κρίσπη σὺν καὶ πέρσῳ δὲ Ναζζιώτικαις μιζήθραις, καὶ ἔστος δὲ ρήτορας σκοπούμεν γιὰ νὰ κἀνομι μπουμπούληθῃραι.

Νῆαι καλὰ κι' ὁ Βογιατζῆς κι' ὁ Κανναθὸς κι' ὁ Σπέντζας, κι' ὅσοι ν' ἀμύνονται εὐθαρσῶς κατὰ τῆς Ἰνφλουέντζας.

Κι' ὁ Γορτυνίας Σεραφεῖμ νὰ στέκεται καλὰ, κι' ἡ στρύγγαις τὸ Χερουδικὸ νὰ τὸ κρατοῦν ψηλά.

Ἐστὸν Ρωμηοῦ τοὺς δὲ ζυλίνοὺς μὲ τὰ χωρατὰ τὰ κρύα νὰ πηγαίνουσι νὰ κοιμῶνται ἔστος Βουλῆς τὰ θεωρεῖται.

Ἐστὸν Τρικουπιστῆν τὸν φίλον χίλιμα χρόνια καὶ καλὰ καὶ νὰ στέλλῃ τότε τότε τ' ἀπαράτητα ψιλά.

Ἐντροπιὸν σὲ κυνικοῦς, σὲ γαϊδάρους ἀνθρωπιὰς, καὶ τὸ κράτος τῶν Ρωμηῶν νὰ τὸ δώμῃ κράτος πιά.

Εἰς τὴν σύγχρονον φυλὴν τῶν Ρωμηῶν τῶν ἀδαμάστων διῶνα προκαταβολὴν τῆς πεντάφαρς τῆς χρονῆς των.

Καὶ καμψόσας ποικιλίας, μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Λοιπὸν τὸ μάθατε, παιδιὰ;... ξεκάνει δίχως ἄλλο μ' ἐκπτώσεις ἔδων τῶν εἰδῶν τοῦ Λουβρο τὸ μεγάλο, κι' ὁ ῥέκτης Κανελλόπουλος, ἐκεῖνος ὁ Βασιλεῖς, γνωστοποιεῖ τοῖς φίλοις πῶς ἔστος Στακοῦ τὴν ὁδὸν θ' ἀνοίξῃ Λουβρον νέον, καὶ ἡμέρα κι' ἔγκαλλώπισμα τῆς γῆς τῶν Ἀθηναίων, μὲ πλοῦτον πολυτοικίον καὶ μ' ἄλλα τὰ χρεϊώδη, κι' ἔγινε κι' ἔταπειρα μὲ μιλιούνη τρία, κι' ἴσως νὰ γίνῃ μέτοχος κι' ὁ Φασουλῆς τὸ θῆδι.

Διαπλάσεως τῶν Παίδων νέος τόμος συμπληρώνων ἀγαθὴν παιδαγωγίαν εἰκοσι κι' ἕνα χρόνων. Ἐνας τόμος θαυμαστός μὲς ἔστος θαυμαστοῦς τοῦς ἄλλους, μπουκαῖς καὶ γιὰ μικροῦς, μπουκαῖς καὶ γιὰ μεγάλους.

Νέον Ἡμερολόγιον τοῦ Σκόκου τοῦ Κωστῆ, χωρὶς αὐτὸ δὲν γίνεταί Πρωτοχρονιά σωστῆ. Πάντων πολυτιμότερος αὐτὸς ὁ μπουκαῖς, συστῆνεται θερμότερα πρὸς ἔδους κι' ἀπὸ μᾶς.

Τοῦ Πλάτωνος Σουλιάτη Ροδοκανάκη τόμος ἐμπνεύσεως πολλῆς καὶ λύπης καὶ γολῆς, ποῦ δίνει ἔστος ἀνθρώπους ζωῆς δυσπρόνου δρόμος.